

Mis abbi rahwas ommast wäest
Siin olleks woinud tehha?
Se nõu, mis üllematte käest,
Keil' andis ello nähha:
Sest nende murre, palwe-heäl
Käis laialt läbbi ilma peäl,
Siis tullid ormo-anded:

Siis kõrgest aujärje peält
Ja liinad, küllad, moisad
On kuulnud waeste hädda heält
Ja abbi rohkest teinud:
Kes ellab weel, se tännago
Ja ausal wiisil ellago,
Sell' uel aastal jälle.

Kül mitto tuhhat rublalest
On Keisri Herra annud,
Mis anti wälja wilja eest,
Mi on Ta murret kannud:
Et seal, kus nälgas äggati,
Seäl leiba, rahha jäggati
Ja hoiti rahwast ellus!

Se willi kaswis laugel maal
Ja laewad seie töiwad,
Mis möda läinud näljaa'al,

Keil rahwas ärra söiwad.
Jah, Jummal! mehed wallitses,
Kes hädda asjo tallitses
Ja paljo waewa näggid.

Sa Jummal! olled iggawest
Üks helde Issa olnud,
Kes palluwad Sind süddamest,
Keil olled abbi tulnud
Ja tahhad ka weel aidata
Ning jälle ormo näidata,
Ka sell'gi uel aastal.

Sest wõtkem röömsa melega
Müüd Roja heldust kiita
Ja allandusesse holega
Ka Temma käsko täita:
Mi liinäs, maal ja saarde peäl,
Laas' teie tänno-laulo heäl
Siit ülles taewa miinna.

O Jummal sada ferges meelt
So rahwa hulgast ärra
Ja kela wargust, walle-keelt
Ja usso-rido, färra:
Oh wõtta tarkust õppeta,